

שיעורו של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז צוק"ל

בית נאמן

בבית הכנסת "אהבת התורה - איש מצליח"
רחוב הרב עוזיאל 43 ב"ב.

בשעה 21:30

עלון מוגדל
16
עמודים

לתשומת לב
המפיצים היקרים הי"ו
העלון מוגדל,
16 עמודים.
בכל חבילה
רק 200 עלונים.

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן צוק"ל
בערוץ קול ברמה.
או ב'קו בית נאמן':
079-9270505

אהה!! התפלשה תורה ושק תציעו!

(מתוך קינתו של מרן רבנו הגדול צ"ל הכ"מ על אביו הגאון הקדוש הי"ד)

נפטרה בערב סוכות שלא להטריח את המשפחה שיתאבלו שבעה ימים, רק יום אחד. איפה ראינו דבר כזה שהנפטר אינו מטריח על הקרובים? דבר כזה מצאנו בשני עולמות - עולם החסידים ועולם המתנגדים. בעולם החסידים, הבעל שם טוב, מייסד תנועת החסידות, נפטר ביום חג השבועות. וכיון שנפטר בחג השבועות, אין יום תענית. הבנים והתלמידים של הבעש"ט מתי יצומו? בחג השבועות? אסור לצום בחג השבועות, לכן הם פטורים מהתענית. ומצד שני, הגאון מוילנא, ראש תנועת המתנגדים הליטאים, נפטר בחול המועד סוכות, ככה שניהם שקולים, שניהם לא רצו להטריח על העולם. ללמוד בתורה שלהם זה מספיק."

ורבנו הגדול, מעולם השילוב המפליא בין העולמות, נפטר לבית עולמו והשאירו יתומים ביום שביעי של פסח, הרי תמיד רבנו אמר לא להרבות בתעניות רק בתשובה ומעשים טובים, והנה חסך מבניו ותלמידיו הרבים כבניו תענית בכל שנה, רק לשבת ולעסוק בתורה כפי חפצו הטוהר.

והנה, אף אירוע המימונה התבטל בהרבה מקומות מפני כבודו של רבנו, וגם לזה מצאנו תקדים בספרו של רבנו מגדולי ישראל (ח"ג עמ' קצ"ח) בהספדו על הגאון רבי בוגיד סעדון צ"ל ראב"ד ג'רבה שנפטר ביום כ' בניסן והובא למנוחות ביום אסרו חג, ואלה דברי קדשו: "רבתי, יש הרבה שהגיעו מג'רבה דואגים, כי היום זה אסרו חג בחוץ לארץ, ורגילים לאכול אוכל מיוחד שנקרא "מימונה", ועכשיו הפסידו את טקס ה"מימונה". אתם יודעים מה זה מימונה? "מימונה" זה אמונה, אמונה בקדוש ברוך הוא ואמונה בתורה, והרב ע"ה מייצג את התורה ואת הקב"ה, מייצג את עם ישראל, שבמשך שלשת אלפים וחמש מאות שנה כל אומות העולם עינו אותם, "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה" (שה"ש ח' ז'). כל מי שהופיע ובא להליתו של הרב, יהיה בטוח שתהיה לו כל השנה שנה מאושרת, כאילו עשה עשר 'מימונות', ולא צריך לדאוג מדברים כאלה. צריך לדעת כי כבוד התורה הוא מעל הכל."

כמה שנוכל להאריך לא נגמור, רק נחתום בחידוש מיוחד מספרו בית נאמן על התורה מפרשת השבוע, וזה לשונו: "כי היום ה' נראה אליכם". נראה אליכם אותיות אהר"ן מ"כא"ל. אהרן מקריב למטה ומיכאל מקריב למעלה נשמותיהם של צדיקים, כמו שכתבו התוס' בסוף מסכת מנחות ע"ש. ומי הם נשמותיהם של צדיקים? נדב ואביהוא שמתו באותו יום. והוא פלא."

הדברים מדברים בעד עצמם, ואין לנו אלא להתפלל לקוב"ה שלא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו, וינחמנו בכפליים על מכתנו, ויגאלנו גאולת עולמים בבנין קדשנו ותפארתנו, ומרן רבנו הגדול צ"ל הכ"מ בראשנו, בתחיית המתים מהרה תחזינה עינינו. אמן ואמן.

החותמים בדמע, תלמידיו אוהביו
המתאבקים בעפר רגליו

אין בפינו מלים לתאר את גודל האבל והיגון שנפלו עלינו כרעם ביום בהיר, עצמת השבר עמוקה כל כך, לא נוכל לתאר במלים ואפילו בקיצור את עוצם אישיותו האדירה ורבת הגוונים של רבנו, אבל רבבות קוראי עלונו "בית נאמן" כבר מכירים ויודעים את עוצם שליטתו הגדולה בכל מכמני התורה ובכל מקצועותיה, את עיונו הזך והמבעית החודר כל דבר עמוק וקשה, את בקיאותו המדהימה גם במקורות נידחים, את מוסרו הכובש והחודר שלא נותן מקום לחשוב אחרת, ואת ואת ואת... ומעל כולם מדת האמת הטבועה בו בחזקה'. באמת שלא נוכל להאריך, בפרט שרבנו הגדול צ"ל הכ"מ גילה דעתו בצוואתו המרטיטה שלא לכתוב עליו תארים במודעות ולא להספידו. אבל כל אדם בלבו מרגיש את גודל האבדה, ורק מן השמים נתנחם בגאולה השלמה והקרובה אכ"ר."

אבל יחיד נעשה לנו, עורכי, מוציאי לאור, מפיצי, ורבבות רבבות קוראי עלונו הקדוש בית נאמן, שדברות רבנו מלהבות אש היו מופיעים בכל שבוע בעלונו זה, וכעת היה לאין מחמד כל עין. כמה נורא הדבר להגיע לעלון מס' 454 - בגימטריא מיתא - כשרבנו הגדול צ"ל הכ"מ איננו! אך בזאת נחתמנו שזכינו להפיץ תורתו בעשר השנים הטובות האלה, ולהכניס את אורו כמעט לכל בית בישראל, ובעה"ו עוד נמשיך כהנה וכהנה, להוסיף להפיץ עוד מרבבות שיעוריו בנושאים שונים ומגוונים, שהשאר אחריו רבנו הגדול צ"ל הכ"מ ברכה.

את ניצוצי רוח הקודש שהיו ברבנו זכינו לראות בכמה עניינים, ובפרט לגבי זמן הסתלקותו (עיין בסמך בדברי חתנו הגאון רבי ליאור כהן שליט"א), והנה מה מפליא הדבר מה שמצאנו שכתב רבנו בספרו מגדולי ישראל (ח"ג עמ' ס"ט) על דודתו הרבנית אורידה ענקרי ע"ה: "והיא היתה בעלת חסד. וראיה לדבר, היא

1. אמת שרבים ראו כן תמהו איך תורתו של רבנו חוצה גבולות, ואין כמעט חוג ועדה חסידות וישיבה שלא מתענגים על דברי תורתו? והתשובה פשוטה לפניה כי רבנו אמת ותורתו אמת וכל מגמתו לבקש האמת ולהנחילה למבקשי אמת, ודברי אמת היוצאים מלב טהור נכנסים ללבבות כללי ישראל כי כל העדה כולם קדושים, ושפת אמת תיכון לעד. ומרגלא בפומיה "אין אני מכריח לקבל דעתי אבל סוף האמת שתתקבל, ואם לא בדור זה, בדור שאחריו". וכבר כתב הרש"ר הירש צ"ל: "מי שמשוכנע שדעותיו אמתיות וצודקות, חייב להביע אותן ללא הף, ובכל הזדמנות, בגילוי לב, ובלי להתחשב במידת התמיכה שיש לו, או ברמת ההתנגדות שיפגוש. רק לשקר דרושים תומכים כדי להצליח, לשקר דרושה סמכות המספרים, כדי למלאות את מה שחסר לו בצדקת טיעונו. האמת לעומת זאת, תמיד תנצח בסופו של דבר, אפילו אם הדבר יקח זמן, אצילות אמיצה וטהורה, מבוססת עם כל אש ההתלהבות של השכנוע, ועם כל הבהירות של המודעות הבטוחה, מבוססת שוב ושוב בכל הזדמנות, בסופו של דבר תשיג האמת את הכבוד וההערכה, אפילו של אלו שלא מוכנים לקבלה. האמת היחידה שהלכה לאיבוד בלי כל אפשרות להחזירה, היא אותה אמת שאין למחזיקה אומץ לדבר בגילוי לב עבודה. לא הובסה מעולם מכוח ההתנגדות, היא הובסה רק כשחבירה היו מדי חלשים מלהגן עליה" (ממכתב הרש"ר הירש צ"ל, נדפס בספר שמש מרפא - חידושי ש"ס אגרות ומכתבים עמוד ש'). ואכן כשגומרים ללמוד עוד אחד מעלוני "בית נאמן" מרגישים אדם אחר, חשים שאיפה למידת האמת, מתחזקים באמונה, השקפה ברורה וטהורה יותר, טועמים מתורת העיון, משכילים מעומקה של הלכה, ומרגישים שכולנו בני איש אחד נחנו. (מתוך הקדמת ספר "השיעור" ח"א י"ה שזכה בקרוב לעוד תשעה כרכים של ספר השיעור. אמן).

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
י-ם:	18:40	20:34
ת-א:	18:57	20:31
ח'פ-ה:	18:47	20:31
ב'ש:	18:56	20:30

ויהי בנסוע הארון

קריאת הצוואה על ידי חתנא דבי נשיאה הגאון רבי ליאור כהן שליט"א ראש ישיבת מאור יוסף

הרב מבקש עוד: "לקרוא לעילוי נשמתו פרק אחד משנה בכל יום, לאו דוקא פרק יש מעלין, ולומר קדיש. או לחילופין משנה אחת בהבנה עם פירוש (והרב מדגיש: עם פירוש) בכל יום, או פרק תהלים, או לתת פרוטה לצדקה לעילוי נשמתו". והוא רחום יכפר עוונינו.

אבינו הגדול! אנחנו לא מאמינים שאנחנו עומדים כאן לקרא את הצוואה שכתבת: "בפתח דברי, הנני מודה לה' יתברך שנתן לי כשמונים שנות חיים ויותר, אחרי שנתייאשו מחיי עוד לפני כחמשים שנה. ואם כי השנים האחרונות היו מסובלים ביסורים בעוונותינו הרבים, מכל מקום אל תבכו למת ואל תנוודו לי, בכו בכה להולך בטל שמבזז את כל ימי חייו ללא מטרה". הרב אומר לנו לבכות על עצמנו, לא עליו!

מתוך צוואתו הקדושה של מרן רבנו זצוק"ל

אני הח"מ... הואיל ואין אדם יודע את יום פקודתו...

1. ...
2. בפתח דבריי הנני מודה לש"ת שנתן לי 73 שנות חיים ויותר, אחרי שנתייאשו מחיי עוד לפני 45 שנה, ועם כי השנים האחרונות היו מסובלים ביסורים בעוה"ר, מכל מקום אל תבכו למת ואל תנוודו לי, בכו בכה להולך בטל, שמבזז את כל ימי חייו ללא מטרה.
3. המודעות על הפטירה תהינה בקיצור נמרץ, לא "שריד לדור דעה" וכל ההבלים.
4. לא יהיו הספדים לא בהלויה ולא בשבעה ולא בשלשים, רק דברי פרידה קצרים בהלויה, ובסוף השנה אפשר להספיד כמו שאמרו חז"ל: משפט רשעים בגהינם י"ב חודש (שבת לג).
5. לקחת אותי לקבר בשירת "לך אלי תשוקתי" ובשירת יגדל אלקים חי, ובשירת בן אדמה יזכור במול-דתו. ואם נשאר עוד זמן יחזרו על פיוט יגדל אלקים חי. חלקת קבר שלי לקחתי בחיי...
6. לקרוא לעילוי נשמתו פרק אחד משנה בכל יום (לאו דוקא פ' יש מעלין) ולומר קדיש. או משנה אחת בהבנה עם פירוש, או פרק תהלים, או לתת פרוטה לצדקה לעי"נ, והוא רחום יכפר עוון.
7. נוסח המצבה: פ"נ... ר' מאיר בן כמסאנה והרה"ג ר' מצליח מאזוז זצ"ל, מייסד וראש ישיבת כסא רחמים בתונס. נלב"ע ביום פלוני לחודש פלוני בשנת... "ואני קרבת אלקים לי טוב" (להדגיש מספר אותיות כמנין השנה למשל: ואני קרבת אלקים לי טוב - תשצ"ט. וכדומה).

עוד הרב מבקש: "המודעות על הפטירה תהינה בקיצור נמרץ, כמו כן לא יהיו הספדים, לא בהלויה ולא בשבעה ולא בשלושים, ובסוף השנה אפשר להספיד". והרב מציין לגמרא בשבת. ולכן אנחנו המשפחה מקבלת את בקשתו של אבינו הגדול, ידברו דברי פרידה קצרים ולא יהיו הספדים.

עוד מבקש הרב: "לקחת אותי לקבר בשירת לך א-לי תשוקתי, ובשירת יגדל אלקים חי, ובשירת בן אדמה יזכור במולדתו". הלשון "בשירה" זו לשונו של הרב.

להוי ידוע לאחינו בית ישראל, בליל יום ההולדת של הרב, ליל יום ששי י"ג בניסן, אבינו הגדול הורה פתאום לקרוא למנין לעשרה, קראנו ולא הבנו למה. הפנים שלו היו מאירות, הבת שלו באה ואמרה לו: אבא, יש לך אור מיוחד בפנים! והרב ענה לה: כי זה היום האחרון שלו - יום הפטירה. לאחר מכן הרב אמר לנכד: אני לא רוצה לצער את עם ישראל בחג, ולכן הוא חיקה לנו עד היום.

בנו של מרן רבנו זצ"ל - רבי דוד גדעון מאוזו שליט"א

לא תחול עליהם, זה מתבטל למפרע. מי שממשיך לכתוב על אבא, ולדבר על אבא איך שהם דברו, הסליחה לא תחול עליו. עכשיו אני מבקש סליחה, והלואי שה' יסלח להם. (כל הזמן העלימו מאבא את הדברים כדי שלא יצטער, אבל נודע לו פה ושם, למה לדבר ככה? ה' יסלח להם).

אני רוצה להודות לרבי עובדיה חדוק שעשרים וחמש שנה היה עם אבא. אני עד וראיתי, "והוא עד וראה וידע" (ע"פ ויקרא ה', א'), איך הוא ליווה את אבא במסירות, לא יום ולא לילה, עשרים וחמש שנה.

והרבה מעבר לעבודה שלו. אני רוצה להודות לגיסים היקרים שלי, **רבי מיכאל ורבי ליאור**, שבארבע שנים האחרונות בלילות כשאבא היה בבית חולים, היו ישנים אתו ומתחלפים, לא עוזבים את אבא לבד. **ובמיוחד לרב ליאור** שבשנים האחרונות ליווה את אבא במסירות בכל ענייני הרופאים, אני הייתי שואל אותו מידי פעם ואמרתי שה' ינחה אותו, הוא גר אתו, אז הוא צמוד אליו יותר. ה' ישלם שכרם, שיהיו בניהם זרע בירך ה'.

ואני מספר סיפור אישי, כמדומני הייתי לפני בר מצוה, ובשבת אחת הייתי קורא בספר סיפורים, לא חסר סיפורים, לא זוכר איזה ספר, ובאותו ספר היו הדפים דבוקים כמו שקורה לפעמים, ואני לא עמדתי בנסיון, ואני הפרדתי כדי להמשיך לקרוא. כמה הפרדתי אני לא זוכר, אבל אבא מנוחתו כבוד שם לב לזה, ואני לא יכול לתאר לכם את הצער הגדול שהיה לו. ואמא שלי ז"ל אמרה לי שאבא קיבל על עצמו לצום ארבע פעמים, שני וחמישי שני וחמישי, הוא צם שלש צומות, ואז אמא ע"ה אמרה לי: אולי אתה תצום את הצום הרביעי? וככה עשיתי. ומאז ועד היום, אם אני נתקל בספר דבוק אני רועד מפחד, ככה הוא הכניס לי מה זה לפחד מעבירות וכדו'. יהי רצון שהדברים יחזקו את כולנו, ובמיוחד אותי, ושנשמע בשורות טובות. אבא, לך בשלום, תנוח על משכבך בשלום, ותתפלל על כל המשתתפים כאן, ועל כל הדור הזה, שה' יפתח להם את העיניים ואת השכל [ללכת בדרך התורה והמצוה] כמו שאתה תמיד רצית.

3. ואני רוצה לומר ישר כח לחזן שקרא פה סליחות, והוא אמר "בחסידות" עם העמדה בבי"ת ולא בחי"ת כמו מנהג העולם בטעות. כי באות ח' יש חטף פתח, ולא עומדים בחטפים. תמיד אבא היה מזמיר על זה. וצריכים כל החזנים להזהר כשיגיע חודש אלול, לומר "בחסידות" כמו שצריך. תמיד אבא היה מזמיר על המבטא הנכון והמדויק. אתה שומע חזנים ספרדים שאומרים "אוחילה לא-ל אחלה פניו", ובמקום "אחלה" אומרים "אכלה" ח"ו. למה? מה קשה כל כך לומר "אחלה פניו" כמו שצריך? אבא, אני עכשיו במקומך! כולם יודעים כשאני נמצא בבתי כנסיות, ואני שומע ככה, זה צורם לי, אני מעיר וברוך ה' הרבה שומעים לי, ואני ממשיך בזה, כי זה הפריע לי יותר מהכל. בשנים האחרונות אמנם נחלשת, אבל אני ואבוי למי שהיה אומר בבית הכנסת "אכלה פניו".

לפני כמה שנים חכם אשכנזי הראה לי ספר מדהים, שאלות ותשובות מאחד מניצולי השואה, זה לא יאומן, וזה כרך אחד מתוך חמשים ושנים כרכים שכולם נאבדו בשואה. אמר לי: אתה יכול להביא מאבא שלך הסכמה כתב יד לספר? זה היה לפני שנה, ואבא אז כבר לא היה כותב, אבל הלכתי אליו ואמרתי לו: אבא, זה גאון, רואים מהתוכן את הידע ואת ההיקף, וזה אחד מחמשים ושנים כרכים, אבא תכתוב לו משהו, וזכיתי שהוא כתב לו. אבל אבא אמר לי כמה פעמים, למה באה השואה, וכל התפללות של האדמורי"ם והרבנים לא הועילו? כי לא מבטאים בתפלה כמו שצריך. במקום "אשר נשבע" אומרים "אשר נשבע". [והם דברי אבוי הקדוש בעל שו"ת איש מצליח זצ"ל ה"ד, וכן אמר הגאון רבי צדקה חוצין זצ"ל. עיין בשו"ת בית נאמן ח"ב עמ' תקמ"ט].

לפני ההלויה ישבתי לכתוב, ואני אעזר במה שכתבתי, מה שה' נתן לי לכתוב ולומר. אבא! כל החיים שלך ברחת מהכבוד, וברחת מהפרסום, שנאת כבוד ופרסום. אין בדור אחד כמוך ששונא כבוד ופרסום, והכבוד רדף אחריך, כי "כל הבורח מהכבוד, הכבוד רודף אחריו" (עירובין דף י"ג ע"ב), עכשיו לפחות בהלויה יהיה משהו. אבל כששמעתי שבצוואה שלך ביקשת שלא יהיו הספדים, אני השתדלתי אתמול, וגם עכשיו אני מבקש, נכון שחכם שמחל על כבודו, הוא לא יכול למחול על כבוד תורתו (עיין ברמב"ם פ"ה מהלכות ת"ת ה"א). אבל אני מכיר אותך, אתה לא אוהב את התשובות האלה, אתה אדם ישר, אתה לא אוהב את כל העקמומיות, אתה לא אוהב חנופה. לכן אני השתדלתי ובקשתי שיהיו רק קצת רבנים, וגם הם ידברו מעט. אתה כתבת לומר דברי פרידה. אמנם גם ככה יש כבוד, לפחות עכשיו בכבוד הזה שביקשת זה מצוה יותר גדולה, ואנחנו נשמע לך. והאמת היא שגם אם ידברו "כל המוסיף גורע" (סנהדרין דף כ"ט ע"א). למה לדבר?

בימים האחרונים שמעתי שני סיפורים מעדים נאמנים - תלמידי חכמים שמעידים על הגמילות חסד שלך, על איך שאתה אוהב לעודד אנשים, אני אמנם לא התכוונתי לספר, אבל אני אספר סיפור אחד. הייתה בת משפחה שלפני תשע עשרה שנה הייתה לה מחלה קשה, ולפני כמה ימים אמר לי בעלה (שאנחנו חברים, והוא תלמיד חכם גדול): אבא שלך שיהיה בריא², הוא בא לבית חולים שש פעמים, וגם עזר לו בכסף, וגם דיבר עם הרופאים, לקח את זה אישית. וגם אמר לי: כשהוא ראה אותה איך היא מחוברת למכשירים וכו', הוא בכה כמו ילד! זה סיפור חדש. ויש עוד סיפור, אבל אני לא רוצה להאריך, אני רוצה לקצר לכבוד אבא שביקש שלא לדבר, לכן אני לא מוסיף את הסיפור השני.

אבא! מאהבת ישראל הגדולה שבערה בך, אתה היחיד שבזמן הסכמי אוסלו האומללים אמרת לי בזו הלשון: אתה עוד תראה כמה דם של אלפים ישפך מעם ישראל! אני בזמנו פרסמתי את הדעה שלך בעיתונות. לא היו אז אמצעי פרסום כמו היום, זה מה שיכולתי, לא יכולתי יותר. כמה שצדקת אבא, וחבל שצדקת. אני בטוח שאם לא היית צודק היית שמח, אבל לצערנו הרב צדקת. תמיד אמרת לי באותה תקופה, צריך להגיד לשמעון פרס ששלושה מלים בחז"ל (חולין דף קל"ג ע"ב) "אין אמונה בגוים" שוים את כל המדינאים, ואת כל החכמות. אין אמונה בגוים! רק אחד כמוך שמאמין [בדברי חז"ל בכל לבו אומר ככה], אתה האמנות ומסרת נפש. והנה כל השנים האלה נשפך דם ישראל. ובמיוחד מה שקרה בשנה וחצי האחרונות, יהי רצון שזה יהיה סוף וקץ לכל צרותינו, תעמוד בתפלה לבוורא עולם שזה יהיה סוף וקץ לכל צרותינו.

אנחנו מבקשים ממך סליחה, בקשתי ממך סליחה היום, וגם אתמול, אבל אני כמובן מבקש עוד פעם. ואני מבקש סליחה גם על אלו שפגעו בו ודיברו נגד דעותיו ההלכתיות, ופרסמו עליו בלי דרך ארץ, גם עליהם אני מבקש סליחה. אבל כמובן אם הם - או מישוהו אחר - ימשיכו להתנהג ככה, כמובן שהסליחה

2. דרך אגב אחרי פטירת אמא, לא יכולתי והייתי אומר "שתהיה בריאה", אז אבא אמר לי: אתה יכול להגיד שתהיה בריאה, והכוונה שתהיה בריאה בגן עדן... זה בסדר, הוא הרגיע אותי, אתה יכול להגיד. וגם הוא היה מדבר ככה, לפעמים כשהוא היה מדבר על רבנים גדולים כמו הרבי מליובאוויטש [והרב עובדיה] היה אומר עליהם "שהיה בריא"... שהיה בריא בגן עדן. אז תסלחו לי שעדיין אני אומר ככה.

אחיו הגאון הגדול מוה"ר רבי צמח מאזוז שליט"א המנהל הרוחני בישיבה

חמות? אבא ענה לו: מגיע לו מלים בשביל שימשיך ללמוד, אבל אם הייתי ממטיר עליו הרבה מלים חמות, הוא היה יכול לחשוב: הגעתי לפיסגה, והוא צריך לדעת שיש לו עוד מה לעלות ולהוסיף. רבותי! אני יודע שההפסד הוא לא רק של המשפחה, אלא ההפסד הוא של עם ישראל כולו בכלל ובפרט. הצער הוא של כולנו. אני האמנתי שכמו שמרן ראש הישיבה יצא מהרבה ניתוחים, מהרבה צרות, מהרבה מחלות, ויצא מהם לחיים. חשבתי ואמרתי שגם הפעם הזאת יהיה ככה. אבל הקב"ה חשב אחרת. "ממיתה בזמנה לא ניצול". את הסגנון הזה אמרו רבותינו על אברהם יצחק ויעקב משה דודו (עיין בדברים רבה פ"ט אות ד). כאשר מגיע הזמן, "אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'" (משלי כ"א, ל). **ברוך דיין האמת.** השתדלתי תמיד לעשות מה שמרן ראש הישיבה אמר, למרות שההבדל בגיל בינינו הוא פחות משנתיים, אבל מה שהיה אומר היה בשבילנו קדש קדשים, אף פעם לא העזתי לעבור על דבריו. ועם זאת, שגיאות מי יבין, ובתקופה של למעלה מששים שנה, יכול להיות שטעינו, לכן אני בשם כל המשפחה, מבקשים ממר אחי רבי מאיר מאזוז בן מרת אמי כמסאנה, מחילה וסליחה וכפרה.

מורי ורבותי, כל הרבנים, המשפחה היקרה, התלמידים, ירמיה הנביא לפני כאלפיים וחמש מאות שנה צעק ואמר: "ויקרא ה' אלקים צבאות ביום ההוא, לבכי ולמספד ולקרח ולחגור שק" (ישעיה כ"ב י"ב). ורבותינו אומרים (ר"ה דף ח"ע"ב) קשה סילוקן של צדיקים לפני הקב"ה כחורבן בית המקדש. היום הזה אסרו חג, לכאורה היה צריך להיות יום שמח, אבל הקב"ה גזר אחרת. וההפסד הוא לא רק שלנו המשפחה, אלא ההפסד הוא של כל עם ישראל. כל אחד ואחד שידע והקשיב ולמד משהו מספריו של מרן ראש הישיבה, יודע כמה חכמה שאב

משם. אני לא אשכח איך אחרי חתונתו של ראש הישיבה, הוא היה בא לבקר בבית של ההורים. ויום אחד אבי מורי זצ"ל אמר לו: יש כאן כסף משנה קשה, תעיין אותו ותתן לי תשובה. הרב הסתכל ואמר לו: טוב. חזר למחרת ואמר לאבא: ההסבר של הכסף משנה כך וכך וכך. אבא שמע ואמר לו: חזק וברוך, והרב הלך. על יד אבא היה גיסו של אבא, רבי אליהו ענקרי זצ"ל ושמע שאבא אומר: "ברוך ה', השארתני אחריו". אמר לו: הרב, אם אתה אומר ביטוי כזה, זאת אומרת שהאברך הצעיר הזה הוא גדול מאד. אמר לו: אמת. אמר לו: אם כן למה אמרת לו רק שתי מלים "חזק וברוך"? למה לא הרעפת עליו הרבה מלים

מרן הראשון לציון הגאון הגדול רבי שלמה משה עמאר שליט"א

כשמואל אזלא". והתוספות רי"ד אומר שלכאורה זה בעי"ן - לבעורה, מי שלומד לימוד ככה בלי לעיין לעומק זה עין מכוער, וגם הלומד הזה מכוער. אז אמרתי לו שגם אנחנו שאומרים לכאורה באל"ף הכוונה היא באמת בעי"ן, רק שבלשון סגי נהור אומרים לכאורה. אמרתי לו: אם ככה אז בכל הש"ס שכתוב "לכאורה", צריך לגרוס לפי תוספות רי"ד בעי"ן. ועל אתר אמר לי: זה המקום היחיד בכל הש"ס שכתוב בו מילת לכאורה, אין עוד בש"ס. לומר יש בגמרא כך ובגמרא אחרת כך, זה אפשר, אבל לומר "אין בכל הש"ס", זה יכול לומר רק מי שהיה כל הש"ס מונח בכיסו, ומצוי אתו בכל שניה. מי יתן לנו תמורתו, מי יתן לנו חליפתו, אוי לספינה שאבד קברניטה, ואוי לדור שאבד מנהיגו.

ברשות מרן ורבנן גדולי הדור הנמצאים כאן, בדחילו ורחימו אני מבקש מחילה ממרן ראש הישיבה, נכון שאנחנו בחודש ניסן שאין מספידים, וחכם בפניו מספידים (סי' תכ"ט ס"ב). אבל בצוואה של מרן הוא אומר לא להספיד, לא בהלויה ולא בשבעה ולא בשלושים. אתמול דברנו בזה, בקשתי גם את עצתו של הגאון רבי ציון בוארון שיחיה, והחלטנו שלהספיד בלאו הכי אנחנו לא יודעים להספיד, אין בדורנו מי שיוודע להספיד, ודאי לא את גדול הדור. מי יכול להספיד כהלכה? אבל אנחנו באים לעורר את עצמנו על השבר הגדול והנורא הזה. "גדול כים שברך מי ירפא לך" (איכה ב', י"ג), גדול כים שברך, הנביא חיפש איך לתאר את גודל השבר, ואמר "גדול כים". כשרואים את הים לא רואים גבולות, מים שאין להם סוף לא מימין ולא משמאל, לא לפנים ולא לאחור, לעומק הגדלות שלו אין לו סוף. והפסוק אמר: "גדול כים שברך מי ירפא לך", זה לכאורה בלשון שאלה - מי יכול לרפא? מי ירפא את השבר הזה? בזמנו חשבתי לפרש על פי האר"י ז"ל (בשער מאמרי רשב"י פרשת בלק) שאמר על הפסוק "אם עוונות תשמור י-ה", ה' מי יעמוד? (תהלים ק"ג, ג). אומר הרב, אם העוונות גורמים שאנחנו לא רואים לעבור לפניו יתברך, מי שזה בגימטריא חמשים, חמשים שערי בינה, אמא עילאה תעמוד ותגן על הבנים, "האם רובצת על האפרוחים או על הבנים" (דברים כ"ב, ו). אמרתי גם פה, גדול כים שברך, לא רואים מי שיכול לרפאות, אבל מי - אמא עילאה - היא תרפא. אחרי שנים מצאתי את זה מפורש בזוהר הקדוש (בראשית דף רל"ז ע"ב), ואז הבנתי שהאר"י ז"ל מה שפירש את "מי יעמוד", לקח את זה מדברי זוהרה.

הספינה היא הישיבה, באו האחים שיבדלו לחיים טובים עם הראש - ראש המשפחה האח הגדול - אחרי השבר הנורא שאביהם הגאון הקדוש הרב מצליח נהרג ע"י אותו בן עולה, ה' יקום את דמו של הרב, באו שבורים ורצוצים, אבל קיימו בנפשם "ואנחנו קמנו ונתעודד" (תהלים כ', ט). לא הכירו את הארץ, ולא ידעו את מוצאותיה ומבואותיה, והחליטו להקים ישיבה, מי מילל ומי פילל איך שהתורה התרבתה על ידם, "ותרבי ותגדלי ותבואי בעדי עד" (יחזקאל ט"ז, ז). היום יש מוסדות על גבי מוסדות, של קטנים, של גדולים, של בנים, של בנות, ולא רק בבני ברק, אלא בכל ערי הארץ, ולא רק בערי הארץ, אלא רואים את תלמידי הישיבה בכל מקום בעולם, מכהנים פאר כרובים, כדיינים, כראשי ישיבות, כשליחי ציבור, וכולם מעידים ואומרים: זה מכסא רחמים, זה מתלמידיו של מרן ראש הישיבה. הרב זכה זכות שאין לה דוגמא, "משה זכה וזיכה את הרבים זכות הרבים תלויה בו" (אבות פרק ה' משנה י"ח). זכה זכות כזאת להפיץ תורה בגודל כזה אחרי שבר נורא, וה' סייע בידו, וה' עזר לו ורומם את הישיבה, ורומם את תורתו, והיום לא רק אלה שלמדו בישיבה, לא רק אלה שלמדו אצל תלמידי הישיבה, בכל מקום אנחנו שומעים מדי פעם שליחי ציבור וחכמים שמבטאים נכון, לפחות משתדלים לבטא נכון, והכל מאותה השפעה ישירה של מרן ראש הישיבה. תורתו נפוצה בכל העולם מסוף העולם ועד סופו, החידושים שלו, החידודים שלו, החכמה שלו, וגם לימוד המבטא וכו', הכל נפוץ בכל אתר ואתר, בכל העולם. והיום העולם נשאר שם, העולם נשאר ריק בעוונות הרבים. על זה אני מדבר, לא להספיד את מרן ראש הישיבה, הוא לא צריך את ההספד שלנו, אני בא להספיד את הפער והחיסרון הגדול שיש לדור. אסור לנו לעבור על זה. ולא רק בשעה זאת, אלא גם אחרי שכל אחד הולך

גדול השבר הזה, מאז שנסתלק מרן גדול הדורות רבנו עובדיה יוסף ע"ה היינו מוצאים נחמה במרן ראש הישיבה, היינו רואים אותו, והיינו כולנו מתיעצים אתו, כל החכמים היו צריכים לעצתו, לפתרונות שלו, לתשובות שלו, להנהגה שלו בתורה ובהלכה, בכל מקצועות התורה, והדברים ידועים. מעולם לא עלתה על לב אדם מחלוקת שהוא היה חד בדרא, אם זה בעיבור, אם זה בדקדוק, אם זה בידיעת התנ"ך כולו על בוריו, עם טעמיו ורמזיו ופירושו ודקדוקיו, ומי שקצת הכיר מקרוב, ידע שכל התלמוד היה מונח בכיסו, שום רז לא אניס ליה, כמה פעמים דיברנו, וזה לא יאמן כי יסופר, רוחב הידיעה שלו, והמיוחדות שבידיעה שלו.

אמרתי לו פעם שכתוב בכתובות (דף נ"ד ע"א) "לכאורה כרב אזלא, כד מעיינת בה

מרן הראשון לציון הגאון הגדול רבי דוד יוסף שליט"א⁵

הנחיל לכם דרך בלימוד, דרך של עיון. אבא תמיד היה מדבר על העיון שלו, לא רק הבקיות, עיון תוניסאי, הוא היה מגדיר אותו עיון אמתי. מרן רבנו מאיר נלחם בשטחיות הוא היה עמקן, כל דבר כל סוגיא, ובזכות העמקנות הזאת הוא היה יודע להביא ראיות לכל שאלה שדנים בה הפוסקים, הוא היה יודע להביא ראיות מהש"ס, מהראשונים. סברתו הייתה כסברת הראשונים. אני מבקש מכל תלמידיו, תמשיכו את דרכו, תלמדו בעיון אמתי.

ועוד דבר. מרן רבנו מאיר מאזוז ברוב ענוותו היה מהנעלים ואינם עולבים, הוא סבל בימי חייו הרבה יסורי גוף, וגם יסורי נפש נוראים. ובכל הזמן הזה הוא לא פסק מלעבוד את הקב"ה באהבה, מלשקוד על התורה יומם ולילה. נמשיך את דרכו כולם, להיות מהנעלים ואינם עולבים, שיתקיים בנו "ואוהביו כצאת השמש בגבורתו" (שופטים ה', ל"א).

רבתי! אני רוצה לסיים, ואני רוצה להגיד הרבה הרבה תודה לאחיו היקרים, שברוך ה' הקימו ביחד אימפריה גדולה של תורה כאן ובכל רחבי הארץ, הגאון הצדיק רבי צמח שליט"א, ואחיו הגאון המופלג הצדיק רבי רחמים, שהקב"ה יתמלא עליו רחמים, וירפא אותו. תודה לבניו היקרים, לחתניו, הגאון הרב מיכאל דיעי, הגאון הרב דקל כהן, ובמיוחד במיוחד חתנו שסעד אותו וטיפל בו במסירות גדולה, ידידי הגאון הרב ליאור כהן. בעזרת ה' רבתי, כולנו ביחד נמשיך את דרכו, נמשיך את תורתו, נמשיך ונזכה לראות אותו בקרוב בתחית המתים. אמן כן יהי רצון.

מורי ורבתי! מרן זכר צדיק וקדוש לברכה ביקש שלא יספידו אותו, ענוותנותו הגדולה הביאה לידי כך שהוא לא רוצה שישבחו אותו. הוא לא רוצה, אבל רבתי, איך אפשר שלא להספיד את מרן רבנו מאיר מאזוז? איך אפשר?! הוא ציוה שלא יספידו אותו, אבל הוא לא ציוה שלא נבכה, אז אנחנו נבכה. אנחנו נבכה. איך אפשר שלא לבכות? על זה היה דווה לבנו, על אלה חשכו עינינו. אוי, אוי לנו, קול נהי נשמע מציון איך שודדנו, נפלה עטרת ראשנו, אוי, על אלה אני בוכה, עיני עיני יורדה מים, כי רחק ממני מנחם משיב נפשי. אוי לנו, בעוונותינו נפלה עטרת ראשנו, שקעה השמש בצהריים.

רבתי! כמה אהבנו אותו אהבה שאינה תלויה בדבר, אהבה שבאה מכח התורה, מגדלותו העצומה בתורה, אבי מורי זכר צדיק וקדוש לברכה אהב אותו, הייתה ביניהם ידידות מופלאה שהתחילה עוד עם אביו הגאון הקדוש רבי מצליח מאזוז ה' יקום דמו, ומאז שעלה לארץ מרן רבי מאיר, נפשו נקשרה בנפש אבא, ואבא אמר עליו שיש הרבה רבנים שמדברים שהם יודעים ש"ס אבל זה לא אמתי, חוץ משנים שהוא הכיר שבאמת יודעים ש"ס, והאחד היה מרן רבנו מאיר מאזוז. יודע ש"ס, בקי בש"ס, בקי בעיון.

רבתי! אני קורא לכל התלמידים שלו, רבבות רבבות תלמידים הוא העמיד בכל רחבי הארץ, מוסדות תורה, תלמודי תורה, ישיבות קדושות, אבל מעל הכל הוא 5. שהלימוד האחרון של מרן רבנו הגדול זצ"ל הכ"מ היה בתשובה שכתב [הראש"ל] אודות ערב פסח שחל בשבת.

הרב הראשי לישראל (תשנ"ב) הגאון הגדול הרב ישראל מאיר לאו שליט"א⁶

הפצועים, לכל האסירים, לכל השבויים, ולכל החטופים שישבו בשלום הביתה, והתפלה שלו תתקבל במרומי שמים, וה' לא ישיב את פניו ריקם. אין לי את הרשות ואת היכולת, ודאי לא בחודש ניסן להספיד גדול בתורה, ענק שכמותו, שאני לא מכיר בדורו עוד מעט משהו כמוהו, בשקט, בענוה, ובצניעות. ובכסא רחמים כאן הוא בנה והקים ממלכה של תורה, הישיבה המפוארת הזאת, מאות ואלפי תלמידים שמקדשים שם שמים רבים, ומי יתן לנו תמורתו? אשרינו שזכינו להכיר אותו, אשרי מי שזכה להכיר אותו מקרוב, ואשרי מי שזכה לברכה ממנו. זכינו לקבל ממנו הרבה ברכות, והרבה ישועות, והרבה נחמות, ותפלתנו שיהיה מליץ יושר, קודם כל למשפחתו, לתלמידיו הרבים, ולכל בית ישראל, שנזכה שיבולע המוות לנצח, ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר לעד, ונזכה לבנין שלם, ולגאולה שלמה, במהרה בימינו אמן.

אינני מורגל לשאת הספדים בחודש ניסן, באיסרו חג של חג הפסח אינני רגיל לשאת דברי הספד, אני אגיד את האמת מה שעל לבי, מרן הצדיק הגאון הגדול הרב מאיר מאזוז זצ"ל הוא לא זקוק למחמאות שלנו, הוא לא זקוק להספדים שלנו, אנחנו זקוקים למלים שלו, לתפלות שלו, לגדלות שלו. אנחנו זקוקים לבקש ממנו כשהוא עכשיו מתייצב בפני בית דין של מעלה, ושם מקבלים אותו במרומי מרומים בזרועות פתוחות, בלב שלם ובנפש חפצה, מי עולה למעלה? צדיק קדוש, גאון, גדול ישראל, מרן רבי מאיר מאזוז זצ"ל, הוא מתייצב עכשיו בפני בית דין של מעלה, אנחנו מבקשים ממנו להיות שליח של בית ישראל לבקש עלינו, קודם כל רפואה שלמה לכל חולי ישראל, מבקשים ממנו גאולה שלמה לכל 6. המכתב האחרון לשמחות שמרן כתב בעבורו.

הרב הראשי לישראל הגאון הגדול הרב קלמן בר שליט"א

אחרי פטירתו וסילוקו של הצדיק, האי גברא רבא שהסתלק מאתנו. מורי ורבתי! חשבתי לומר למה זה נקרא איש אשכולות, האם זה רק איש שהכל בו? אלא הגמרא אומרת במסכת חולין (דף צ"ב ע"א) למה "גפן ממצרים תסיע" (תהלים פ', ט')? כי עם ישראל נמשל לגפן, בגפן יש זמורות, וזה הבעלי בתים. בגפן יש עלים, זה אלה שלא כל כך לומדים תורה. בגפן יש פירות, וזה התלמידי חכמים. התלמיד חכם דואג להכל, נכון, הגאון הרב מאיר מאזוז הקים עולה של תורה בכל הארץ. הקים משכני תורה שמאירים את כל העולם כולו, בבני ברק, באלעד, בבאר שבע, בכל העולם כולו יש לו גודים גודים של תלמידים ממשיכי דרכו. אבל הגאון הרב מאזוז לא דאג רק לזה, אלא הוא דאג לקהילות של בעלי בתים, הוא דאג לכל העולם כולו, עינו הייתה פקוחה על כולם. "איש אשכולות" - דאג לעלים, דאג לזמורות, לכל מה שנמצא מסביב.

הרבה פעמים שהגמרא מדברת על גדולי ישראל אומרת: "משה שפיר קאמרת". מה הכוונה? הרי לא קם כמשה, מה הפירוש משה שפיר קאמרת? משה רבנו

מורי ורבתי, קהל קדוש. בלויה של הגאון רבי עקיבא איגר זכר צדיק וקדוש לברכה, אחד המספידים אמר: "היה עולם עם רבי עקיבא איגר, זה היה עולם אחד, ועכשיו העולם בלי רבי עקיבא איגר, זה עולם אחר". מורי ורבתי! היה עולם עם ראש הישיבה הגאון רבי מאיר מאזוז זצ"ל, ועכשיו יש עולם אחר - עולם שונה בלי הגאון רבי מאיר מאזוז זצ"ל ועל דא קא בכינו.

מורי ורבתי! הגמרא אומרת במסכת סוטה (דף מ"ז ע"ב) משמת יוסי בן יעזר, בטלו אנשי אשכולות. אומר רש"י, הכוונה שיש בהם תורה, כל התורה. יש בהם יראת שמים, יש בהם גמילות חסדים. תוספות אומרים לא הכוונה שהפסיקו, אלא הכוונה שזה בטל במאה, בטל ברוב, אין כמעט בנמצא אנשים כאלה. ראש הישיבה היה דמות של מי שלא בטל, איש אשכולות, איש שהכל בו, לא היה חלק של תורה שהרב מאזוז לא היה בקי בו, בכל חלקי התורה, פשט, רמז, דרש, סוד, כל התנ"ך היה אצלו כעל כף היד, דקדוק, לשון, פיוטים, מנהגים, הלכות, פסקי הלכות, שום דבר לא חסר. איש אשכולות. העולם עכשיו לא אותו עולם

היה רעיא מהימנא, דאג לכל גדי וגדי, לכל אחד ואחד, **הגאון הרב מאזוז זצ"ל דאג לעם ישראל**. כמה היה חשוב לו, כמה הוא הצטער בצערם של תלמידי חכמים שמתייסרים בעבור העם, כמה היה אכפת לו על כל חייל כשהוא דיבר אתי, על כל מישוהו שסובל חס ושלום שמספרים לו את הסיפור שלו, "בכל צרתם לו צר" (ישעיה ס"ג, ט). רעיא, הוא לא סתם היה נאמן, הוא גם היה רעיא מהימנא, "משה שפיר קאמרת".

אבל למשה יש עוד תכונה, משה רבנו מסר את התורה. משה קיבל את התורה ומסרה, מסירת התורה מדור לדור לא כל אחד יכול למסור, לא כל אחד שבא להמציא דברים חדשים יכול להמשיך את המסורת של התורה, מסורת התורה עוברת אך ורק על ידי גדולי ישראל, הם המוסמכים להעביר את התורה מדור לדור. לא כל אחד שרוצה ליטול את ה' יכול ליטול. **הגאון הרב מאזוז העביר את כל המסורת, כמו שאמר הראשון לציון הגאון הרב דוד יוסף, העביר את המסורת של הלימוד, של פסיקת ההלכה, של חכמי תוניסיה, הוא העביר את הכל, איך ללמוד, איך לפסוק, מה ללמוד, איך לדקדק, כל דבר ודבר. זה משה שפיר קאמרת.**

מורי ורבותי! אני יאמר מלה אחת שאני חייב לומר. **הגאון הרב מאזוז הקים משכנות של תורה**, ובתורה נאמר "בצלאל בן אורי בן חור" (שמות ל"א, ב') שהקים את המשכן, שואלים חז"ל בתורה בדרך כלל לא אומרים דור שלישי, לא אומרים מי היה הסבא, למה זה חשוב מי זה הסבא של בצלאל, כתוב "יהושע בן נון" - רק אבא, למה זה חשוב להזכיר כאן גם סבא? אלא כי הסבא חור מסר נפש שלא יעבדו עבודה זרה, ובגלל זה הנכד זכה להקים את משכן ה'. אבא של הגאון הרב מאזוז מסר נפש ונהרג על קידוש ה' כמו חור, ובגלל זה בזכות המסירות נפש המשיך הרב מאזוז למסור נפש להקים פה עולם של

תורה, לראות אותו בשנים האחרונות, בקושי הולך, בקושי זז, אבל במסירות נפש לא פסק פומיה מגירסא, לא פסק פיו מלתת שיעורים, איזו מסירות נפש. ממש ראו בו את מה שאומר בעל חובות הלבבות (שער הפרישות פ"ד), החסיד אבלו בלבו, כל היסורים שהיו מנת חלקו, אבל צהלתו בפניו.

מורי ורבותי! אנחנו מבקשים כמו שהגמרא אומרת במסכת מועד קטן (דף כ"ה ע"ב) על ההוא ספדנא, עכשיו רוכב ערבות שש ושמח בבוא אליו נפש נקי וצדיק, **ואתה הגאון הרב מאזוז שהיית כל כולך רעיא מהימנא, דאגת לעם ישראל**, ועם ישראל עכשיו כל כך זקוק לרחמי שמים גדולים, כמה יסורים. אז תהיה מליץ ישר, קודם כל על המשפחה, על החתנים, על האחים, על מוסדות התורה, על קהילות הקודש שבנית, ועל כל כלל ישראל, על השבויים שנמצאים במצוקה, השבויים החיים והמשפחות שכל כך מתייסרים, חיילים נהרגים, וזה כל כך כאב לך, **ואתה הגאון הרב מאזוז תמשיך להיות שליח ציבור שם למעלה**, שהקב"ה יאמר די לצרותינו, כשל כוח הסבל, קשה לסבול. ובעזרת ה' במהרה נראה שירננו שוכני עפר, ובא לציון גואל במהרה אמן ואמן.

קו בית נאמן משתדרג
ומוסיף שיעורים ישיניים של מרן והספדים
כמו כן נפתחה שלוחה בקו לציבור השומעים
שיוכלו לספר שם סיפורים אישיים על מרן,
והדברים יהיו תועלת לציבור.
מספר הקו: 079-9270505.
שימו לב לשלוחות המעודכנות.

ובכל רגע אנחנו צריכים להתפלל לקדוש ברוך הוא, לכל יהודי יש כמו טלפון ישרי לבורא עולם בלי מתווכים. רק צריך 'להתקשר' אליו על כל בעיה. דוד המלך ע"ה היה מתפלל ומבקש מ'ה' על כל בעיה וצרה. על דרך פחות רמז את זה מרן ראש הישיבה בתהלים (נ"ה, ג'): "הקשיבה לי וענני" - ראשי תבואת הלו, כביכול בכל בעיה היה אומר "הלו, ה' תעזר לי!". פעם נצל מפלשתים, פעם מיד שאול וכיוצא בזה.

כאשר למדת אצל מרן ראש הישיבה (שליט"א) בשנת תשמ"ט, הרב היה צריך ללכת תקופה מסוימת בבקרים לקפת חולים לפני השעור. ביום הראשון הרב אחר מעט לשעור, אבל ביום השני הרב הגיע בזמן. לפני שפתח את השעור אמר לנו: "אתם יודעים למה הגעתי היום בזמן בשונה מאתמול? היום ראיתי שאני עלול לאחר כמו אתמול, בתחנה לא הגיע אוטובוס וגם מזונית לא עברה, התפללתי לה' ואמרתי: 'רבונו של עולם, אני צריך להגיע לשעור בשעה אחת עשרה, אנא שלח לי מישוהו ש'יסייע אותי מכאן ל'ישיבה'!". עוד לא סימתי את התפלה, עצה לידי מזונית והגעתי בזמן ל'ישיבה'. צריך ללמוד להתפלל על כל דבר.

כאשר הייתי ילד, לקחתי כמה ספרים עם הגהות מהספריה של מרן זקני רבי רחמים חי חיותה הכהן ע"ה שלצערנו נשרפה לאחר זמן מה. בין הספרים שלקחתי, היה ספר "ילקוט ראובני" ישן עם הגהות. העתקתי את ההגהות שהבנתי, היו קטעים לא מובנים ונגשתי אל מרן ראש הישיבה שיפתר את התעלומה. הוא פתר כמה מלים, אבל עדין נותרו מספר מלים לא ברורות.

הגיע זמן תפלת מנחה. לאחר התפלה, קרא לי הרב ובקש שאביא את הספר שוב. הבאתי את הספר, הרב ישב לעין בו כמה דקות, ופענח את כל המלים שלא היו ברורות, והכל נעשה שרירי וברירי וקיים. שאלתי את הרב: "אף עכשיו הרב הצליח לפענח מה שלא פענח קודם לכן? מה הסוד?". השיב הרב: "אין שום סוד, עכשיו התפללנו תפלת מנחה, בברכת 'אתה חונן לאדם דעת' התפללתי על זה ובקשתי מבורא עולם שיתן לי שכל להבין, וה' שמע את תפילתי". זהו הכח של תפלה מעמק הלב.

ימין מקרבת

אמרו חז"ל (סוטה דף מ"ז ע"א): שמואל דוחה וימין מקרבת. כמה פעמים אמר לנו מרן ראש הישיבה, שבימינו צריך לקרב את הילד בשתי הידיים, בימין ובשמאל. גם כשאדם כועס על בנו ומעניש אותו, צריך שהכל יהיה באהבה ובחבה. אסור לגרם לילד לחשב שאביו חלילה שונא אותו או כועס עליו ולכן מעניש אותו, זה חנוף לא טוב! זה גורם אחר כך להרבה מתחים, וחלילה גם להרבה תקלות! צריך שהבן יבין שמה שעושים זה רק בשבילו ולטובתו.

ומגדל חננאל עד
"יקבי המלך"
מתוך שיחותיו ודרשותיו של מורנו ראש המוסדות
הגאון הגדול רבי חננאל כהן שליט"א
ראש ישיבת 'לבנימין אמר' ברכיה

קטעים על מרן מתוך סדרת הספרים "שמחת התורה" על חמשה חומשי תורה

ערך: הר"ה ג' רבי יוסף חיים נחום הלוי שליט"א

קבוד - בטל ומבטל

מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז (הכ"מ) תמיד היה אומר לנו: **קבוד** ראשי תבואת **בטל ומבטל** כעפרא דארעא, אדם לא לוקח אותו אתו לעולם הבא. האנשים שבביל קבוד מוכנים למוט, שבביל קבוד מוכנים להשתגע. ה' יזכנו להתרחק מהם וללמוד תורה. כאשר מרן ראש הישיבה יושב שבעה על הבת שלו גאלה ע"ה, אלפים של מנחמים ורבנים גדולים הגיעו לשם, וגם שורים וחברי כנסת. כמה שהסתיר את עצמו והתחבא בזמן מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, הגיע הזמן שיתפרסם. אפילו שר דרוזי ששנה קדם לכן היה בהולולא שמקיימים ב'ישיבת 'כסא רחמים', והרב ברח אותו שיהיה שר, בא להודות לרב על הברכה שלו שהתקיימה. הוא ספר שבימים הפפורים חבורות התקשרות רצו לעשות כמה דברים האסורים בו ביום, והוא לחץ עליהם שיסגרו את התקשרות ביום הפפורים. זה לא היה בקלות, אבל הוא זכר את הברכה ואת מה שאמר לו הרב על השבת, ובשביל קדשת התח לחץ שבימים כפפור יסגרו את הכל. כל הבורח מהקבוד רודף אחריו (ערוכי דף י"ג ע"ב). לכן להלחם על הקבוד ולא לוותר, זה לא שוה, מה שמגיע לאדם יקבל. לשקר אין רגלים, "שפת אמת תכון לעד" (משלי י"ב, ט). נהיה אמתיים וסוף הקבוד לבוא.

תפלה המפתח לכל הישועות

על ידי התפלה אדם יכול לזכות לדברים גדולים, לישועות עצומות בגשמייות וברוחניות, להצלחה בתורה ובפרנסה. בכל רגע נתון אפשר להתפלל לקדוש ברוך הוא. אדם נמצא במצוקה וצריך עזרה, אפילו נמצא בתחנה והאוטובוס מאחר, יתפלל ויבקש מהקדוש ברוך הוא שיעזר לו. למד אותנו מרן ראש הישיבה (שליט"א), שעל כל דבר

למען תספור

התורה מעודדת, התורה מחנכת, התורה סועדת והתורה משפחת

היה לו, והוא שלח לי אהד). התחלתי לקראבו, ואני שמח לראות את הבקאיות ואת החריפות ואת הסגנון, את הראשונים ואת האחרונים ואת המסקנא החותכת בסוף כל תשובה. תענוג עולמי. ואני מחכה לחברים שלי שיבואו, הרי גם הם מתענגו והם מתענגים. אבל קשה באים "לא אליכם" - אני שלהם כבויית! אתם יודעים מה זה כבויית? כמו שמישהו מכבה את האור. אין עליהם שום סימן של שמחה! ולמה? כי אין להם תורה! מי שיש לו תורה, אפילו הוא בסיורים, עם כל מה שעובר עליו, הוא יכול להתגבר, ויכול לצוץ על פני המים. ומי שאין לו תורה, הוא לא יודע מה לעשות עם עצמו. הוא יכול לאכל, בסדר, לשתות? לטל? אחרי שיהיה פעם המתאגרף העולמי, יהיה הגבור הראשי של העולם, אבל הוא לא גבור ראשי, הוא לא יכול לזוז. מי שולמד תורה יכול להתגבר ויכול לדעת. וככה הסכימו כל השופטים שם שהיהדי הזה שהיה בשקום חמש שנים, ימשיך לקבל פנסיה מממשלתית עד סוף ימיו, אפילו שהוא לא עושה כלום, רק להיות תלמיד חכם. כי להיות תלמיד חכם זה אשר שאין לו קץ.

היה חכם גדול - רבי מאיר [מהר"ם] מרוטנברג, ששבע שנים היה בבית הפלא. [כי הוא רצה לברך מהמלך של גרמניה שהיה אצור ורשע ונבל. המלך שמע בו, (היו שם יהודים חולקי) וכל בעוונות הרבים], שם אותו בפלא, והשאיר אותו שם שבע שנים עד שנפטר שם]. ובשבע שנים האלה כתב תשובות, ולפעמים כתב שם "אני עני", "לא ראיתי שמש אבל אני כותב מה שאני זוכר", וכתב גם פן פרוש על סדר טהרות. (ושנפס היום בש"ס וילנא). היה אחד שהמשפחה שלו כמו הרב מנחת חנוך - באבד (הרב מנחת חנוך חי לפני מאה וחמשים שנה - רבי יוסף באבד). והוא אמר לי: באבד זה פן אב בית דין. זה ראשי תבות. והוא אמר לי: אנהנו מנעו של מהר"ם מרוטנברג. (מהר"ם היה אב בית דין, והם נקראים על שמו). והם החזיקו מעמד בשואה ובמסעי הצלב, ואחרי שבטלה השואה חזרו לתורה בשמחה רבה. לא אמרו: איפה פלוגי ואיפה אלמוני חברים שלנו? אלא למדו, כי התורה מעודדת, התורה מחנכת, התורה סועדת, והתורה משפחת. (גליון 412 אות א' והלאה, וגליון 85 הערה 28).

יודעים מתי יצאו, והם לומדים ושמחים בזה. אז אני יודע מה זה תלמיד חכם. ואני יודע שלכל מדינה ומדינה יש שעות של שפל, שעות של עני ושעות של יסורים. והנה הבחורים האלה לומדו אותנו איך להתגבר על היסורים - בשירה. למה? כי הם לומדים להיות תלמיד חכם. לכן דעתי שנתן ליהודי הזה אחרי שקום קצבה מממשלתית כדי שיהיה תלמיד חכם. חשבו השופטים ואמרו: נכון, בכל מדינה ומדינה יכול להיות שבו, מרן רבנו זצ"ל הגיע פיזע למעלות רוחניות פכירות, למרות יסוריו הרבים במשך כיוכל שנים, בדברים מתוך שיעורו (לפני כשנה) שמוכאים פאן, אומר רבנו מה סודו לעמד בכל התלאות והיסורים: "לי יש תורה". משפטים נוספים מחזקים ומרוממים בענין זה אמר הרב בשעור זה: "התורה מעודדת, התורה מחנכת, התורה סועדת והתורה משפחת". ולמד לעצמנו ארחות חיים מרבנו, ונחזיר לעצמנו, שאין אשר גדול מלמוד תורתנו הקדושה.

ויכול להיות אסור. אבל אם הוא תלמיד חכם, הוא לא מתאש וזה דוקא בלמוד תורה, לא ללמוד אחר. אדם ילמד פילוסופיה, חשב ונאפלה. כלם צרות צרורות, הכל ספקות וספקות, ספקות, שום דבר לא בטוח. פעם בא אחד שלמד איזו מלאכה, נגרות או איזה דבר, לשקום בבית לוינשטין [בית חולים שקומי, שרבנו זצ"ל היה מאשפז שם חדשים ארצים, אחרי נפילתו מקומה שלישית, בשנת תשל"ד], והרופא שטפל בו אמר לו: מה התפקיד שלך? אמר לו: יש לי תעודה של נגרות. אמר לו הרופא: תקרע אותה, אתה כבר לא תהיה נגר! כבר אין לך מה לעשות בחיים. הוא "שבר" אותו. הוא לא היה צריך לומר לו את זה, אבל גם אם לא טעה הרופא, באמת רבם כלם אין להם מה לעשות. אני הכרתי אנשים שהיו שנים עושים רפי פסוק, מסוככים אופנים. הם צמודים למכשירים שלהם. ואני כמעט היחיד ביניהם, שהייתי מנסה לעשות פיזיותרפיה וכמעט הסתדרתי עד הסוף. ואמרו לי: "מר מאזוז, אתה בסדר גמור, אתה מתקדם". ולמה ככה? כי יש לי תורה!

החברים שלי (חברים לחדר [בבית לוינשטין] איזה חברים...) אומרים להם: יש בערב הזה נשף. [הצגות ומסבות]. ואני לומד בייע אמר חלק ב'. (היה לי בייע אמר עם גר [פושט] של עתון. הרב צבאן

יש ספור על יהודי שהתגייס לצבא באמריקה ונפצע, והוא היה זקוק לשקום חמש שנים, נכנס לשקום עד שהבריא לחלוטין. אחר כך אמרו לו: עכשו הפסק [הקצבה] של השקום נגמר, ואתה חייב לצאת לעבד. אמר: אני לא רוצה לעבד. הלך למשפט חמש פעמים, ובפעם הששית השופט אמר לו: תגיד לי, אתה נורמלי? הרי אתה בריא, "כמוני כמוך" (מכלים א"כ"ב, ד). למה אתה לא עובד? אמר לו: אני רוצה ללמוד תורה! שאל אותו השופט: ללמוד תורה? בטיביל מה! לקבל אחר כך תעודת פרופסור או רופא? אמר לו: לא, אני רוצה להיות תלמיד חכם. שאל אותו השופט: תלמיד חכם? מה זה תלמיד חכם? השופט הראשי אמר לחבריו: בוא אגיד לכם, אני יודע מה זה תלמיד חכם, נכנס לחדר, נתישץ בינינו ונחליט.

הוא נכנס לחדר ואמר להם: אני אספר לכם ספור ממלחמת העולם השנייה. היו יהודים בתוך צוללת, ולא יכלו לצאת משם, כי הגרמנים היו יורים בהם. אם הם רואים אניה אנגלית, הם יורים בה והיא טובעת. "צללו פעופרת" (שמות ט"ו, י). אז מה הם עשו? ישבו שם כמה זמן, כמעט שנה שלמה. ואיך שנה שלמה יכולים להיות ככה ולא להשתגע? היה להם מנהל שהיה לוקח אותם מדי פעם, והיו משחקים שחקם או פדורגל בתוך הצוללת מתחת לאדמה. "ואשגים לכל עבר ואין כל, אבל מים ושמים ותבה". (ככה כתב רבי יהודה הלוי בנשייתו לא, בשיור "הפא מבול" היה מסתפל בקל צד ואין שום דבר. רק מים ושמים ואנחה). אבל כמה אדם יכול לשבת ככה? יום אחד - אני הייתי המנהל שם - עברתי על יד החדר שלהם, ואני שומע מנגינות, "אוי אמר רבא, ואמר אבי, אמר רבא, ואמר אבי". אמרתי: מה זה? איזה טעם יש להם בחיים? נכנסתי ואמרתי להם: מה אתם שרים ועל מה אתם שרים? על המאסר עולם שיש לכם פאן בתוך הים? אמרו לי: לא, אנהנו לומדים 'גמורא' [גמרא]. שאלתי אותם: 'גמורא'? מה זה 'גמורא'? אמרו לי: זו התורה שלנו, והיא משפחת אותנו כל כך, עד שאנהנו שוכחים מכל היסורים ומכל הצרות. נהנים מכל מלה בגמרא. ברש"י, בתוספות, ובמהרש"א. שאלתי אותם: ומה תרוחו אם תלמדו תורה? אמרו לי: שנהיה תלמידי חכמים. אז למדתי מכאן שתלמיד חכם זו מעלה מיוחדת, שהוא לא מדפא על ידי הסביבה, אלא הוא חי. כמה חדשים הם [החברים האחרים] טובעים שם, לא

הלכה נאמנה

הביתה אסור לו לברך, כי כבר יצאת ידי חובה. [ע"ש]. ואף שיש מתירים בזה בשעת הדחק, מ"מ לכתחלה אין לעשות פן, לכמוקטב שכל אחד ואחד יברך בנפרד.

אבל כשכל אחד ואחד מברך בנפרד, אסור להם לענות "אמן" על הברכות של אחרים. כי האמן שהם עונים זה מפסיק אחר כך בין הברכה ובין השתייה, אלא אם פן הם רוצים לא לשתות, אין הכי נמי [שיענו]. או שבאשר ישתו, כל אחד יברך שוב פעם "בזרא פרי הגפן", זה אפשר גם פן. אבל לפי המנהג הקדום שאחד מברך לכלם (וככה נראה דעתו של הרב עובדיה שאחד מברך לכלם), אין שום בעיה, אחד מברך לכלם, עונים אחרי אמן, ויוצאים ידי חובה. (גליון 417 אותיות י"ד ט"ו ובהערות).

ברכת הנר והבשמים במוצאי שבת. מדברי הש"ס והפוסקים - לפי פשוטים - משמע שבעל הבית מברך ומוציא את כלם ידי חובה. אבל היום המנהג שלנו לא כך, אלא כל אחד מברך לעצמו. ואת המנהג הזה חפשי, ומצאתי אותו בכף החיים (ס' רצה אות ח"י) בשם א"ח (ארחות חיים ספיקא). (זו עיר ששמה ספיקא) שנוהגים שכל אחד מברך לבד. ולמה נוהגים ככה? כי אחרת, בעל הבית מברך, וכל מי שנומצא שם יצא לא הגיע [לבשמים] או [לראות את הנר] (הרי כל אחד צריך [לכתחלה] לראות את הצפרנים שלו בנר), והוא ממשיך הלאה: "המבדיל בין קדש לחול ובין ישראל לעמים" ... לכן יותר טוב המנהג שלנו שכל אחד מברך לבד. ועוד טעם לזה, שהריטב"א אומר (פסחים דף נ"ד ע"א) שאין אדם מוציא בברכת הבשמים אלא אם פן זו פעם ראשונה [במוצאי שבת זה], אבל אם אדם ברוך בבית הנקטע על הבשמים, ובא

**אל תמונע
מזב מבעלז'ר!**

**מי שיש בידו
מכתב או תמונה או כל דבר אחר
מכתב יד של מו"ר ועט"ר
מזן ראש הישיבה
הגאון רבי מאיר מאזוז זצ"ל**

נא לשלוח צילום לאחראי
הראל זמורי
מ"ל: r18858@gmail.com
בזמאכ: 050-273-8858
עזרו לנו להפיץ את תורתנו!

מס' 12

המשרד המזרחי של משרד החינוך וההשכלה

כסא דנחמתא

למרק ורבנן אחי רבנן הגדול שליט"א, בני, חתני, ובני משפחתו, ולכל תלמידיו המופלגים בתורה וביראת ה' טהורה, וכל שומעי לקחו לקח טוב הי"ו המומים וכואבים יחד עם כל ישראל על עלייתו של

מין ראש הישיבה

זצוק"ל

בסערה השמימה לישיבה של מעלה

וכל בית ישראל יבכו השריפה

אשר שרף ה'

בהפצת מעיינותיו חוצה ונחמת ציון
וירושלים תנוחמו.

פתחלי בית הכנסת

אברכי הסולל

הרב גד פייש

ראש הכולל ורב שכונת שמשון

מס' 12

היום של נשיא המדינה ונשיא הממשלה
היום של כל ישראל וכל העם
היום של כל ישראל וכל העם

היום של כל ישראל וכל העם
היום של כל ישראל וכל העם
היום של כל ישראל וכל העם

דומעים ודוממים!

מהסתלקותו לישיבה של מעלה

של ראש ישיבת 'כסא רחמים'

מורנו, רבנו ועט"ר, מאיר דרכינו ונתיבותינו

ונשיא קהלתנו הקדושה מאז תשל"ח

מאיר מאזוז

מין ובי מן כנסתה עוקל חיצא

שמואל בן

דוד המלך

הרב חיים נחמיהל

דוד המלך

הרב חיים נחמיהל

דוד המלך

הרב חיים נחמיהל

דוד המלך

הרב חיים נחמיהל

דוד המלך

הרב חיים נחמיהל

דוד המלך

אח"כ שבת נשוא אלוהי ב"ר משה-משה-משה, רבני המדינה מאיר ג. אשכנזי,
054-9999994 | 054-9999994 | 054-9999994 | 054-9999994

מוסדות פתוחי חותם

המשרד המזרחי של משרד החינוך וההשכלה

חסרה מתיקות מבני עמי

יחד עם כל ישראל, מבנים אנו מזה את סילוקו לשבי חס של אביון וכן ובאופן של ישראל, הויכח חסד לאלים ויבנות סתק
ישראל, אבדו כלב ונחלתו של מין, אשר ידע לחלוק בעד חסו של כל אדם אחר, וידעו שז של מין פניו הערים חזקו ונחלתו
אשר קיבנו כאב אבן בידה, ונשא את מוסדותיו הקדושים על לוח לבו וטהרה, בעצם המוסדה בידה ונחלתו

מין ראש הישיבה הגאון

רבינו מאיר מאזוז זצוקללה"ה וזיע"א

אשר אוקסיר בחד קטור בנודא סולם, ברעזא ודעזא שבת קודש שביעי של פסח לסדר

וישם מלך תה - לקים המלך לפני מטה ישראל, ויקל באחריות!

אשר חשבה אור החלטה, והחלטתו מלמוד מן יסוק,

וסדר מורה חס מנצח לאורה, וסדר חס על חסו יסוק

המשרד המזרחי של משרד החינוך וההשכלה, ובפניו למתן האדם הקדוש שיחלטה"א ולמתן,

המשרד המזרחי של משרד החינוך וההשכלה, ובפניו למתן האדם הקדוש שיחלטה"א ולמתן,

שמואל בן

דוד המלך

הרב חיים נחמיהל

גדול כים שברך אוי מי ירפא לך

מבכים אנו שמים וארץ אתנו, אוי נא לנו כי המר שדי
לנו, על ההורים נשא נהי וקינה על כי נצחו אראלים את
המצוקים, ונלקח מאתנו עטרת ראשנו

**מין ראש הישיבה הגאון האדיר
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל**

אשר זכינו שבטהרות לבו עמד לימינו בהעמדת בתי מדרשו ושגשוגם
ובהעמדת הדת על תילה בקהילות הקודש בהרצליה פיתוח ת"ז

אוי מה היה לנו ומי יתן לנו תמורתנו, אוי לנו שצדיקים נחמדים בעון הדוד
אוי לנו על סילוקם של יראים שקשה כדורכן בית המקדש
התבוננו וקראו למקוננת ותמורתה ותשאנה עלינו מהי וקינה
הרופא לשבורי לב ירפא שבריו וינחם אותנו בנחמת ציון וירושלים

הרב ליון ישי

הנהגה והנצחה

הראש המזרחי של משרד החינוך וההשכלה

הרב חיים נחמיהל

ישיבת "דרכי העיון" – ומכינה לישיבה "עץ חיים"

רח' פרדו 18 ב"ב

בהנהגת והכוונת מרן רשכבה"ג ובנו דרכי העיון זצוקללה"ה

שריפת בית אלוקינו

עיני עיני יורדה מים
[חכם מאיר נסים מאזוז] משיב נפשי.
תפארת ישראל, ביום אפו
אבד ושבר בריחיה
חמרמרו מעינו, על שבר בת עמנו
אשר אמרנו בצלו נחיה כל הימים.
מי ירפא לנו, אויה לנו.
וחגרי שק וחבל על ראש גולת אריאל
לראשי חכמי ישראל חסידא קדישא
על יושב אהלייך בליליא ויממא.
על נוצר מסורותייך לבנו יחרד.
ואנה האדון הנאמ"ן, פנה אנה?
ואיפה סנהדרייך?
לשואלים על סתרייך?
זאת חוקת התורה!

על אלה אני בוכיה
כי רחק ממני מנח"ם
השליך משמים ארץ
טבעו בארץ שעריה
כלו בדמעות עינינו
רוח אפינו משיח י"י נלכד בשחיתותם
כי גדול כים שברנו
ספדי והלילי תורת יקותיאל
ספדי והלילי תורה הקדושה
ספדי והלילי תורה התמימה
הלילי בספד מר גולת ספרד
ואיפה איש האמונה
איה ראש הישיבות
ואיפה עורך התשובות
צעקה גדולה ומרה

נפלה עטרת ראשנו, אוי נא לנו כי חטאנו, אבינו רוענו,
מאור עינינו, מקים עולה של תורת אמת בארץ ובעולם

כ"ק מרן ראש הישיבה זצוקללה"ה

בעל הספרים: דרכי העיון, שו"ת בית נאמן (ג"כ), שו"ת מקור נאמן (ג"כ), חומש בית נאמן (ת"כ), אמת קנה (תהלים), ספרי ארים נסי על הש"ס (ת"כ),
ה' נסי (פסח, ב"כ), סנסן ליאיר (פורים), מגדולי ישראל (ד"כ), אסף המחזיק, סולת נקיה (עיבור), קובץ מאמרים (ג"כ), ועוד. ועוד לו בכתובים כהנה
ובהנה.

האציל עלינו מרוחו הטהורה בייסוד ישיבותינו, הנחנו בדרך אמת בכל עת, עמד לימינו
בעוז, עודד ודרבן וחיזק ותמך בנו בברכותיו, בהדרכתיו והמלצותיו ותמיכותיו, ושמח מאד
בקידומם והצלחתם

אוי, מי יתן לנו תמורתו, מי יתן לנו תליפתו.
אוי לה לספינה שאבד קברניטה!

"וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'"

ואברכי הכוהל

**רב הקהילה הרב רחמים בוקריץ שליט"א
בית הכנסת וקהילת דגל דוד
ובית המדרש "עוד יוסף חי"**

נצחו אראלים את המצוקים אוי לנו כי שודדנו!

עטופי אבל ויגון, יחד עם כל בית ישראל,
מבכים אנו מרה את עלייתו בסערה השמימה
של רבנו הגדול

מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר נסים מאזוז זצוק"ל
אשר זכינו שנים רבות להנות ממנו עצה ותושיה

אוי לה לספינה שאיבדה קברניטה!
אוהביו ותלמידיו משפחת עשׂוש אשקלון
הגברת פנינה ובניה הי"ו

תורה תורה חגרי שק!

לן יאה למבכי אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים כי בא השמש בצהרים, הורם הנזר והוסרה העטרה וניטל כבוד מבית חיינו, בסילוקו לגזי מרומים של מורנו ורבנו

מרן ראש הישיבה רבנו מאיר נסים מאזוז צוק"ל

הוא אשר עמד בשער, הוא אשר הרביץ תורה לעדרים וגידל רבבות תלמידים ומרביצי תורה, הוא אשר נתן עצה והבין שמועה דווים וסחופים
ההנהלה והצוות

בית מדרש דרכי אמונה רחובות

בא השמש בצהרים

רבנו הגדול

מרן הגאון ראש הישיבה צוק"ל

עלה בסערה השמימה

נפלה עטרת ראשנו וכל בית ישראל יננו את השרפה

אין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים.
ויה"ר שיבולע המוות לנצח, בתחיית המתים. אמן.

החזות בסעך תלמוד: אליהו בנסיך סארא

הנבאים המתפללים והלומדים

הטובת בקטרת של פקטתו במזאתי הקדושה ויע"ל

יתומים היינו ואין אב

ובלה עטרת ראשנו כבה מאור העולם, עולם חשך בעדנו קול זה נשמע מציון איך שודדנו, איך מי שודד ורודי עץ ונדר, וידב בבית יהודה תאניה ואניה, בלב מורתח ובכש סעורה המומים ומזועזעים עד עמק נשמחנו, בהלקח ממנו ארון האלוקים, עטרת ראשנו מאיד ומורה דרכנו מנווט ומיישר אורחותינו, כמלאך האומר גדל ברוח ובגשם מתוך יסורי

גוף נובש ואהבה גדולה לה יתברך

מרן ראש הישיבה רבנו הגדול מאיר מאזוז

נשיא מוסדותינו
אין לנו, אהה עלינו, גדול כים שברנו, תזל כמים דמעתינו, מי יתן לנו תמורתנו, מי יתן לנו חליפתנו, מי יורה דעה ומי יבין שמועה, מי ידריכנו בנתיבי ההוראה הבסיקה וההנהגה, מי יעמידנו בקרן אור האמת והצדק, מי יעץ דרך יצונו את הסביבה העמוסה המיטרכת בגלי הים הסוערים
"וכל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה"

שלמה סעדון
ראש ישיבת "ברכת השם"

רחמים חניה
מנהל מוסדות "אהל משה"

דוד קרע
ראש מוסדות "אהל משה"

אברהם בוכריץ
ראש כולל "בית בוכריץ"

ישיבת התורה ע"פ כבודת חור הנב"ד

ישיבת "ברכת השם" יוצאת במיזם אדיר לילדי ישראל

משנה מאירה

מקימים את צוות הקדושה ונכנסים להגדרה!

כמה משתתפים?

מקדישים את הלימוד בפה מלא לע"נ
רבנו מאיר נסים בן כמסאנה זצ"ל

ואז קוראים:

ילדים: | חמשה פרקי משניות | חמשה פרקי תהילים | ילדות או ילדים עד כיתה ג'

כיצד משתתפים?

אחרי הקראה מקליטים שם וסלפון במספר: **077-512-59-48**
כל ילד הקלטה בנפרד. ונכנסים להגדרה!
ניתן להכנס להגדרה 3 פעמים בכל יום (בכל פעם הקלטה בנפרד)

יאה בהגדרה הענק?

3 סטים שלמים של קומיקס מבית הרב אברהם אוחטון!

1 זוכים ב-500 ₪ לרכישה בחנות צעצועים!

2 זוכים ב-500 ₪ לרכישה בחנות ספרים!

3 זוגות אוסני הרים!

ועוד פרסים יקרי ערך!

הורם הנזר והוסרה העטרה

בלב מזרתח אבליס אנחנו יחד עם כל בית ישראל על עלייתו לשמי
מרום של עטרת ראשנו, אבינו רוענו, מזרה דרכנו ומיישר אורחותינו.
אשר מעל עלי הגליון הקדוש "בית נאמן" נאמן הוא ונאמנים דבריו
הונחלה תורה, אמונה והשקפה צרופה לרבבות אלפי ישראל

רבנו הגדול מרן ראש הישיבה רבי מאיר מאזוז זצוקללה"ה זהב"מ

זכינו ועמד לימינו בעצה עזרה והדרכה
בהעמדת מוסדותינו הקדושים ושגשוגם
אשר עלה בסערה השמימה בעלות המנחה
ביום השביעי של חג גאולתנו
אוי נא לנו כי חטאנו
ואנו לי-ה עיננו עד שיחוננו

הרב ברכאל כהן
ראש מכון אורח צדיקים

הרב משה נעמן
מנהל המוסדות

הרב אופיר סופר
ר"כ "יברך דוד"

הרב רחמים חי חזיתיה כהן
רה"י הקטנה "אורחות חיים"

הרב מאיר כהן
ר"כ "אורחות משה"

הרב ישראל דרעי
רב המדרשיות

הרב חננאל כהן
ראש המוסדות וראש הישיבה הגדולה

הרב אלעד עידאן
משגיח יש"ג עורך ראשי עלון "בית נאמן"

כלל בחורי הישיבות, אברכי הכוללים, רבנן ותלמידהון וכל משפחת חכמת רחמים